

O. ref. : I / 94 / 407 / 23

BETREFT : Naleving van artikel 4 van de wet van 8 december 1992 door de Administratie der Directe Belastingen bij het verzenden van de aangifteformulieren van de natuurlijke personen

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeerten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verslag van dhr.Y.POULLET,

Brengt op 27 juni 1995 uit eigen beweging het volgende advies uit :

I. VOORWERP :

1. Bij het verzenden van de aangifteformulieren voor de personenbelasting van de natuurlijke personen voor de aanslagjaren 1994 en 1995, heeft de Commissie vastgesteld dat de kennisgevingsplicht, opgelegd in artikel 4, 1, van de wet van 8 december 1992, niet wordt geëerbiedigd.

Deze nalatigheid ligt bij de Administratie der Directe Belastingen, wanneer ze de persoonsgegevens van de belastingplichtigen verzamelt door middel van voornoemde aangifteformulieren.

II. ONDERZOEK :

2. Artikel 4, 1 van de wet van 8 december 1992 bepaalt het volgende :

"Indien bij een persoon op het Belgisch grondgebied persoonsgegevens worden verzameld die op hem betrekking hebben, en wel, met het oog op de verwerking ervan al of niet op het Belgisch grondgebied, moet die persoon in kennis worden gesteld van :

1° de identiteit en het adres van de houder van het bestand, van zijn eventuele vertegenwoordiger in België en in voorkomend geval van de bewerker;

2° . in voorkomend geval van de wettelijke of reglementaire basis van de verzameling van de gegevens;

3° de doeleinde waarvoor de verzamelde gegevens zullen gebruikt worden;

4° de mogelijkheid om aanvullende inlichtingen te bekomen bij het openbaar register bedoeld in artikel 18, indien het een geautomatiseerde verwerking betreft;

5° zijn recht van toegang tot die gegevens, alsmede het recht om de verbetering ervan aan te vragen.

Deze paragraaf is niet van toepassing op de verwerkingen van persoonsgegevens bedoeld in artikel 11, 2° tot 5°".

Artikel 4, 1, van de wet van 8 december 1992 is van toepassing op elke vorm van verzameling van persoonsgegevens uitgevoerd bij de persoon waarop deze gegevens betrekking hebben.

Buiten de verwerkingen van persoonsgegevens beheerd door openbare overheden, bedoeld in artikel 11 van voornoemde wet, met het oog op de uitoefening van de opdrachten van gerechtelijke politie of van bestuurlijke politie of ook, buiten de verwerkingen die nodig zijn krachtens de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld, bestaan er geen afwijkingen op artikel 4, 1.

3. Welnu, de verwerkingen beheerd door de Administratie der directe Belastingen streven de voornoemde doelstellingen niet na.

Bovendien is het aangifteformulier van de inkomens ongetwijfeld een manier om gegevens te verzamelen die valt onder de toepassing van de wet. Nochtans bevat het formulier geen

enkele van de vermeldingen voorzien in artikel 4, 1 van de wet van 8 december 1992.

4. Enerzijds rechtvaardigt de fiscale Administratie haar houding, door het feit dat elke belastingplichtige voldoende op de hoogte zou zijn van de wettelijke of reglementaire grondslag voor de verzameling van gegevens en de doeleinden die zij nastreeft.

De verzameling van informatiegegevens streeft evenwel nog andere doeleinden na dan die welke betrekking hebben op de inning van de belastingen, doeleinden waarvan de burger niet op de hoogte is, net zomin als van de talrijke mededelingen van fiscale gegevens aan andere administraties gekend zijn.

5. Anderzijds beweert de Administratie dat het voor haar noodzakelijk is de toegang van de betrokken personen tot sommige gegevens vervat in de verwerkingen die tot doel hebben de fiscale fraudes op te sporen, te beperken.

Dit argument, met name de beperking van de toegang, is niet pertinent, en het is in ieder geval aan de wetgever om zich uit te spreken over eventuele afwijkingen op het toegangsrecht, bovenop die voorzien zijn artikel 11 van de wet van 8 december 1992.

6. Tenslotte is het niet aan de fiscale Administratie om eenzijdig te beslissen een wettelijk voorschrift dat strafbaar gesteld is door artikel 39, 1°, van de wet van 8 december 1992 niet toe te passen.

OM DEZE REDENEN,

7. is de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van oordeel dat de houder van het bestand, die binnen de Administratie der Directe Belastingen verantwoordelijk is voor de vernoemde verwerkingen :

- onmiddellijk moet overgaan tot de inkennisstelling van de personen die bij deze verwerkingen betrokken zijn;
- de Commissie op de hoogte moet stellen van de wijze waarop hij vanaf volgend jaar de wettelijke voorschriften wil doen naleven.

De secretaris,

De voorzitter,

(get.) J. PAUL.
THOMAS.

(get.) P.